

[Poul Møller.]

det år, vi snart forlader, eller betyder det, at den vil give det, de nuværende skatteskalaer ville have givet, hvis vi havde forlænget deres gyldighed for det kommende finansår? Eller sagt på en anden måde: Betyder disse forslag, at den høje regering regner med at skulle tage en større del af indkomststigningerne i kalenderåret 1955, end den har taget tidligere? Det er jo et spørgsmål, om man uden videre kan anerkende, at staten gennem en uændret skala skal have en større og større andel, også en procentvis større andel, af stigende indkomster. Vi ved alle, hvordan folk rykker op i progressionen, når de får deres indtægtsstigninger; derfor kommer skatten til at tage en større og større del af indkomsterne, efterhånden som inflationen rider landet. Vi ønsker altså en bedømmelse heraf under udvalgsforhandlingerne; vi vil prøve at komme ind i, hvor stor en indkomststigning man har regnet med, og hvor stor en del af denne indkomststigning man har ønsket at beslaglægge ved den udskrivning, der her er tale om.

Vi vil endvidere straks gøre opmærksom på, at inden regeringen begynder at lempe byggelovgivningen eller ændre andre restriktioner, som man har måttet indføre i det sidste år, mener vi, det vil være rigtigt og økonomisk berettiget at lempe beskattningen. Mener den højtærede finansminister på et eller andet tidspunkt, at nu kan der lempes, så skal der efter vor opfattelse lempes således, at den private sektor, det private erhvervsliv, får mere til rådighed, og der skal ikke lempes på den måde, at statens udgifter skal stige til byggeri eller til andre ting, som skal offentligt finansieres.

Vi mener det også nødvendigt under udvalgsbehandlingen at få undersøgt, hvordan de nu foreslåede skalaer og hvordan skalaen vedrørende børnetilskuddene vil påvirke pristallet. Vi arbejder i øjeblikket under en økonomisk konjunktur, hvor vi ved, at pristallet kan blive afgørende for landets økonomiske udvikling i den nærmeste fremtid. Vi har oven i købet points tilgode til et nyt dyrtidstillæg, og vi har lige for os overenskomster, som skal afsluttes, og som vel på en eller anden måde også kan medføre en forhøjelse af pristallet. Hvis vi nu i denne økonomiske situation ved en rent

teknisk omlægning af skattelovene yderligere presser pristallet i vejret, er det vel et spørgsmål, om vi ikke for tiden betaler en sådan teknik for højt. Jeg har den fornemmelse, at både udskrivningslovens skalaer og de nye børnetilskudsbestemmelser vil påvirke pristallet ikke helt uvæsentligt i opadgående retning, og jeg mener, at vore skattepolitiske bestræbelser ikke bør tage et sådant sigte; men det vil formentlig blive oplyst under udvalgsforhandlingen i de nærmeste dage.

Jeg kan sige, at med disse politiske og økonomiske forbehold overfor udskrivningens størrelse, overfor skalaernes størrelse, overfor pristallet o. lign., kan vi principielt tilslutte os den foreslåede sammenlægning af den direkte statskats forskellige former med den fælleskommunale udligningsskat på indkomst.

Vi har haft nogle betænkeligheder og har stadig nogen betænkelighed med hensyn til tillægsindkomstskattens sammenlægning med de øvrige skatteformer. Tillægsindkomstskatten blev indført i november måned 1950 som en midlertidig skat og var tilsigtet som en midlertidig foranstaltning. Ved denne sammenlægning med de øvrige skatter kan man frygte, at midlertidigheden efterhånden fordamper, således at det bliver en permanent foreteelse.

Vi kan altså arbejde med på et teknisk sammenlægningsgrundlag, fordi vi tror, at der herigennem er skabt en værdifuld forenkling i vort skattesystem. Ved skalaernes udformning har man undgået at få for mange brud og forsøgt at få en jævn og mere glidende skala; man har taget spidsbelastningen af indkomststigningen ved, at de forskellige trin i forsørgerfradragets gradvise bortfald er blevet udjævnet, og man har fået en jævn og mere glidende skala for børnetilskuddene, således som andre ordførere, især det ærede medlem hr. Hans Knudsen, har været inde på det her i dag. Det gælder særligt for de jævne indkomster, indtægter på op til 12 000 kr., som har haft forsørgerfradragene og de personlige fradrag; disse jævne indkomster får igennem disse nye skalaer en større harmoni og en større sammenhæng imellem indkomststigninger og skatteestigninger, end de har haft tidligere, hvor skatten, hvis de kom over et vist trin i forsørgerfradragene, steg med